

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

MOTIV FRÅN LAGAN VID LAHOLM. — AMATÖRFOTO. A. LINDGREN, LAHOLM.

17:DE ÅRG.

DEN 11 JUNI 1916

N:o 37

Foto. Hertzberg, Sthlm.

Kiloh: Rempf & Co. Stockholm

ejnertuis.

Af de skånsk-danska adelssläkter, som i sammanhang med Sveriges förvärfvande af de skånska landskapen togo säte på svenska riddarhuset, är det icke många, som man ännu återfinner i den svenska adelskalendern. Vid en hastig genomgång af densamma vill det synas som om det icke skulle vara andra än Barnekow, Ramel, Thott och Walkendorff. Till dem sällade sig emelertid snart äfven två andra, som kommit att spela en betydande roll i sitt nya fädernesland: Trolle och Beck-Friis. I själfva verket naturaliserades den sistnämnda icke förr än 1721. Genom arf kom denna ätt, som ursprungligen hette Beck, i besittning af de väldiga Friis-ska fideikommiss-egendomarne i Danmark, men det i frihetstidens historia bemärkta riksrådet Joakim Beck-Friis lyckades erhålla danske konungens tillåtelse att försälja dem mot utbyte af andra gods i Sverige och utverkade därefter af Gustaf III rätt att af de båda betydande domänerna Börringe-Kloster i Skåne och Fiholm i Södermanland stifta ett eget grefskap — det enda i Sverige — hvars innehafvare, han må i öfrigt bära hvilket namn som helst, i samma stund han träder i besittning af de nämnda egendomarne upptager Beck-Friiska vapnet och blir en *greffe* Beck-Friis. Ättens öfriga medlemmar bibehålla däremot den redan 1770 förlänade friherrliga värdigheten.

Utän att vara särdeles rik på medlemmar har den Beck-Friisska ät en skänkt sitt nya fädernesland ett mycket stort antal dugande män. I den nuvarande generationens minne lefva ännu den högt ansedda kammarherren greve Corfitz Augustin Beck-Friis på Börringe, under lång tid Malmöhus läns mest betrodda man och en af den nya första kammarens inflytelserikaste medlemmar, samt den fint bildade diplomaten frih. Lave Gustaf Beck-Friis, som i en mansålder representerade Sverige och Norge vid danska hofvet. Midt uppe i sin mannaålders kraft stå ännu verksamma bl. a. den nuvarande jordbruksministern, frih. Johan Gabriel Beck-Friis, den framstående kommunalmanne och skicklige juristen, frih. Lave Robert Beck-Friis, vårt sändebud i Wien frih. Joachim Beck-Friis samt — sist men icke minst den medlem af släkten, som för kort tid sedan fyllde sextio år och hvars bild i dag upptager denna tidskrifts första sida.

Carl-Joachim Beck-Friis är född i Stockholm den 24 maj 1856 och äldre broder till statsrådet. Han tillhör en yngre ättgren samt är son till hofmarskalken Joachim Tawast Beck-Friis och hans maka friherrinnan Ebba Gustafva Eva Carolina Oxenstierna af Eka och Lindö. Efter att haiva aflagt mogenhetsexamen år 1874 inträdde han som elev vid Teknologiska institutet, hvars bergsskola han genomgick under åren 1875—78. Redan tre år senare blef han förvaltare på Hargs bruk och vid 29 års ålder disponent för hela den stora af hans föräldrar innehafda fideikommiss-egendomen Harg. Den arifit och duglighet han i denna egenskap lade i dagen skänkte honom snart anseende som en af Stockholms läns skickligaste både bruksförvaltare och jordbrukare och 1897 fann han sig kallad att öfvertaga ledningen äfven af Dannemora berömda grufvor och den förädling af Sveriges förnämsta järnmalm, som där är anknyten till grufdriften. Både Harg och Dannemora ha mått väl att stå under hans omvårdnad och hoppas ännu länge att få göra det. Med disponentskapet har följt verkställande direktörskapet också för Dannemora-Hargs järnvägsaktiebolag, hvarjämte han är

ledamot af styrelsen för Rimbo—Sunds järnvägsaktiebolag.

Baron Carl-Joachim Beck-Friis bildar intet undantag från sin ätts traditioner i afseende på lifligt intresse för allmänna angelägenheter. Tidigt fick han tillfälle att vara med och aldrig har han förtröttats. Redan år 1885 bereddades honom plats i Stockholms läns landsting och det förtroende han därinom lyckades tillvinna sig gjorde, att det icke framkallade någon öfverraskning, när k. m:t år 1904 förordnade honom till tingets ordförande, ett förtroende, som därefter årligen upprepats.

Inom länets hushållningssällskap, hvari han redan från början gjorde sig känd som en ovanligt intresserad och verksam medlem, gick det honom icke stort annorlunda. Det dröjde ej längre än till år 1889, förr än detta invalde honom i sitt förvaltningsutskott. Sedermera korade sällskapet honom år 1908 till sin vice ordförande och när vårt lands förste jorcbuiksminister, f. landshöfdingen Odelberg tröttnar på ordförandeposten, råder det ingen ovisshet om, hvem som kommer att utses till hans efterträdare. För öfrigt har hushållningssällskapet redan utsett honom till ett af sina två ombud i den s. k. landbruksriksdagen och gifvit honom säte i sin frökontrollanstalts styrelse. Ända upp i landbruksakademien sträcker sig hans anseende på detta område: sedan år 1912 iungerar han som akademiens vice præses, efter att af akademien ha blifvit uppförd på första förslagsrummet.

Tilläggas må i detta sammanhang, att baron Beck-Friis äfven tagits i anspråk för förtroendeposter inom landtmännens föreningsväsen af ekonomisk art, såsom för tillgodoseende af mjölkproducenternas intressen.

Redan baron Beck-Friis' fader representerade sin ort och sitt län efter hvartannat i andra och första kammaren. Själf blef han år 1900 invald direkt i första kammaren under hård täflan med sin brors svåger och sin egen meddisponent, snart därefter landshöfdingen öfver Blekinge, greve Axel Wachtmeister. Inom riksdagen slöt han sig till det dåvarande konservativa och protektionistiska "första kammarens majoritetsparti", som omedelbart insatte honom som suppleant i bevillningsutskottet, där han allt sedan dess varit sysselsatt. År 1907 uppflyttades han till ordinarie ledamot där och har i debatten gjort sig bemärkt för sakliga och vägande inlägg, till hvilka kammaren gärna lyssnat. I nykterhetsspörsmålen, hvilka som bekant höra under detta utskotts handläggning, har han intagit en medlande ståndpunkt, som följt den af den nuvarande regeringen ins'agna, mot det individuella restriktionssystemet välvilliga politiken. Ej håller i öfriga politiska spörsmål har han hört till ytterlighetsmännen, utan gärna sökt gå den nya tidens kraf till mötes, så långt hans konservativa grundåskådning det tillåtit. Inom alla partier är han för öfrigt uppburen för sina sympaiska personliga egenskaper.

Rik och uppriktigt var också den hyllning, som nu på bemärkel-edagen kom honom till del, och många de förhoppningar, som i sammanhang därmed uttalades om en fortsatt lång och lyckosam verksamhet från hans sida i österlandets och det svenska näringslifvets tjänst.

Sedan år 1883 är baron Beck-Friis i äktenskap förenad med friherrinnan Anna von Otter, dotter af framlidne vice amiralen, frih. Carl Gustaf von Otter och hans maka Gustafva Charlotta (Ava) Bollman från Tyskland.

Madame Charles Cahier, den europeiskt berömda operasångerskan har, som man vet under kriget sökt sig hemvist i vårt land. Madame C. har under senaste säsongerna upprepade gånger gästrerat på vår operascen och alltid med den största framgång. Nu har operan redan erbjudit henne ett nytt gästspel för nästa säsong, då hon eventuellt skall sjunga i "Simson och Delila". Madame Cahier är af amerikansk börd, född i Indianapolis, men kom ganska ung till Europa. Här slog hon sig först ned i Paris, där hon fick åtnjuta undervisning af den iredade sängpedagogen Jean de Rezké. Hon debuterade vid Parisoperan som Orfeos men Gustav Makler, som upptäckt hennes stora talang och utvecklingsmöjligheter engagerade henne till Wien, hvars

M:ME CHARLES CAHIER, den utomordentliga sångerskan som genom sina gästspel vid K. Teatern beredt den svenska operapubliken sällsoorda musikaliska högtider.

opera hon tillhörde åren 1904-07. Efter denna tid har sångerskan skafat sig ett världsberömdt namn genom gästspel och turnéer Europa rundt. Numera är hon sedan åtskilliga år bosatt i München. Hon är gift med en svensk.

*

Upsala studentkår firade den 27 maj i Botaniska trädgården på traditionellt sätt årets värfäst med sång och tal. Professor H. Schück, som mottagit inbjudning att hålla dagens fästtal, knöt detta till de rådande allvarstiderna och riktade i anslutning därtill väckande, starkt verkande allvarsord till den akademiska ungdomen. Vårfastens program upptog för öfrigt gluntsång och annan studentsång, delvis från gamla tider och utförda af sångare i stiltrogna dräkter.

Foto. E. Finn, Upsala.

LAGERN SKJUTER SKOTT: bild från saluten vid senaste doktorspromotionen i Upsala.

Kliche: Bengt Silfverparre.

Amatörfo o. B. Nilss o. Saltjö-Dufnäs. VÄRFESTEN I UPSALA: O. D.-sångare i Botaniska Trädgården.

Foto. O. Uman, Haparanda

I närmast föregående nummer återgävo vi en bild från prins Carls och prinsessan Ingeborgs besök i Haparanda, i och för inspektion af invallttransporterna öfver Haparanda—Torneå. Tyvärr kunde vi då icke visa någon fotografi tagen vid det furstliga besöket på Finska sidan. Då vi sedan dess erhållit en sådan bild af stort intresse återgifva vi densamma, tagen i Torneå, här ofvan, och hänvisa i öfrigt till texten i senaste nummer.

Klubb: Kem. A.-B. Hengt Sjöfverparren, Sjöman—Gö.

Under imponerande och ståtliga former jordades på onsdagen i förra veckan stoftet af den så plötsligt borttryckte löjtnanten, friherre Emanuel De Geer. Kl. half tre utgick den långa processionen från sorgehuset, Strandvägen 49, och färdades denna väg fram till Jacobs kyrka, Liktåget företrädde af två troppar ur den aflidnes regemente, Lifregementets dragoner. Härpå följde gående en dragonofficer med dragen florbeklädd sabel. Så kom den öppna likvagnen, på hvilens sidor som hedersvakt gingo åtta officerare. Efter vagnen följde åter en officer med florbeklädd sabel samt därefter den aflidnes ridhäst "Skum", som den

aflidne red vid dödstillfället. Företräd af regementets chef, öfverste Boltenstern, följde så lifregementets dragoners officerskår och därpå de öfriga begravningsgästerna.

Vid ankomsten till Jacobs kyrka bars kistan in i denna af åtta officerare, hvarunder från läktaren spelades Carl XV:s sorgmarsch. Jordfästningen förrättades af pastor Schröderheim, hvarpå följde sång af löjtnant Hydén samt en dubbelkvartett. Slutligen fördes kistan i samma procession till Norra stationen för att därifrån med tåg transporteras till Leufsta, där grafställningen egde rum på fredagen. (Se föreg. n:r).

Fo o. Modin, Stockholm.

FRÅN FRIHERRE E. DE GEERS HÖGTIDLIGA BEGRAFNING.

Klubb: Kem. A.-B. Hengt Sjöfverparren, Sjöman—Gö.

VÄRFÄSTEN PÅ SKANSEN.

Skansens värfest gynnades denna gång af ett synnerligen lämpligt väder. Den inleddes tisdagen den 30 maj samt fortsattes till och med påföljande söndag. Festplatsen var denna gång förlagd till öfre och nedre Solliden. Programmet ville skänka en retrospektiv bild af nöjeslivet, speciellt dansen genom seklerna alltifrån 1500 talet till vår tid. På den gamla friluftsteatern fick man sålunda se Anna Behle framföra Stiernhielms balett "Then Fångne Cupido" samt de gamla vackra danserna pavane, gavotte, meguette, sammalpolka, centre-Danse m. m. På tre stora dansbanor kring den stora musikpaviljongen exponerades den moderna dansen, det vill säga boston och onestep. Bland öfriga attraktioner märktes några sångtabläer. Wennerbergs Auerbachs källare och Bellmansscener vidare karusell, kasperteater, tombola m. m. Festen, som hölls under kronprinsparets beskyddarskap, var alla dagarne mycket talrikt besökt.

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.
EN AF HÄROLDERNA.

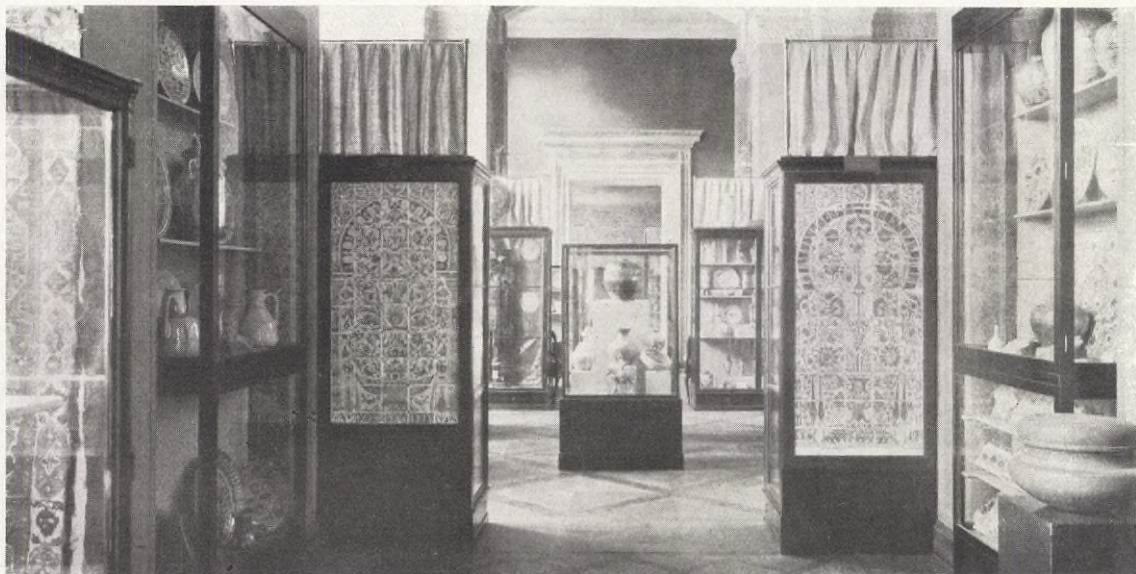
SCEN UR DEN GAMLA STIERNHIELMSKA BALETTEN "THEN FÅNGNE CUPIDO".

Kliché: Bengt Silfverparre.

Som ett led i *Nationalmusei omdaning* har i dagarne fullbordats ordnandet af tre af dess salar, belägna i västra fasaden en trappa upp, ägnade åt konsthandverket. Den första

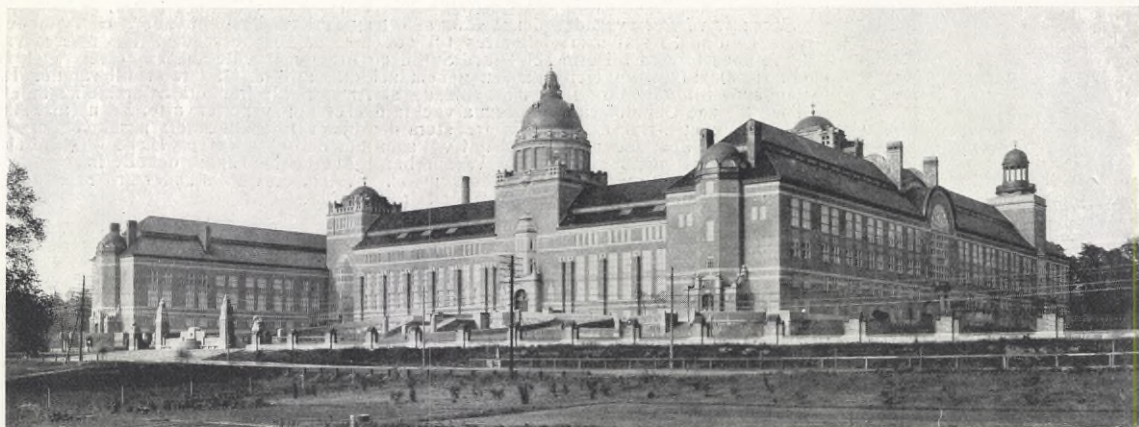
salen exponerar alster af konsthandverk från 1500—1700- aien i ädla och oädla metaller, glas och sniderier. I salens midt

Forts. å sid. 583.

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.
EN AF DE NYORDNADE AFDELNINGARNE FÖR KONSTHANDVERK I NATIONALMUSEUM.

Kliché: Bengt Silfverparre.

7. & 8. 1-3. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Öfverst: TOTALVY ÖFVER DET NYA STORA RIKSMUSEET VID FRESCATI.

Därunder: TVÅ INTERIÖRER FRÅN DE I DAGARNE ÖPPNADE AFDELNINGARNE: Kängurer och antiloper. — Text å sid. 591.

Klodd: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Shtin-Oto

Foto. Röding, Linköping.
LÖJTNANT B. C. A MÄNNSTRÖM,
sätter flyghöjdrekora med 4,050 met.

Fler fotograf.

DEN STORA GULDPLAKETTEN TILL DIREKTÖR IVAR INSULANDER.

Text till de båda nedre bilderna å sid. 583.

Klodd: Bengt Silfverparre.

Bland de handels-ångare, som befunno sig i närheten af den plats i Nordsjön där det stora tysk-engelska sjöslaget utkämpades, var äfven ångaren "Balder" af Göteborg. Från ångaren observerades den 1 juni en myckenhet på vattnet utfluten olja samt stora mängder vrakgods, allt tydande på att en sjödrabbning ägt rum. Ångaren passerades vidare af en nordgående engelsk flotta på ca 60 fartyg. Balder medförde till Göteborg två bärgade engelska libbåtar.

H. 8 D. GÖTEBORGSFOTOGRAF. Kl. Bild: Bengt Skjerveparre
MINNEN FRÅN DET STORA SJÖSLAGET I NORDSJÖN. Thuleångaren Balder som passerade stridsplatsen omedelbart efter slaget och där fann de ovan afbildade två engelska libbåtarne.

Forts. fr. sid. 581.

är placerad bronsbysten af museets store donator greve Axel Bielke, hvars samlingar utgöra en betydande del af museets konstindustriella afdelning. Nästa sal är ägnad den äldre asiatiske konsten, kinesisk keramik, japanska svädsprydnader, lackarbeten, brokader, sidenstoffer m. m. Den sista salen har anordnats för det moderna konsthandverket. Här märkes främst Anna Bobergs stora väggtafet, b. grafning i Leksand, vidare möbler och väggbonader af Ferdinand Boberg, Wennerberg, Wallander, Agnes Sutthoff m. fl.

Till bild å sid. 582.

Den svenske militärflygaren löjtnant B. C. A. Mannström har enligt meddelande från fälttelegrafkåren vid i dagarne företagna öfningflyningar med spanare nått den ansenliga höjden af 4050 meter och därmed satt svenskt höjrekord. Flygningen företogs på en svenskbyggd maskin.

Till bild å sid. 582

Direktör Ivar Insulander i Linköping, blef på initiativ af ett antal framstående personer, den 26 maj föremål för en

vacker hyllningsgård, i det att han vid nämnda tillfälle fick mottaga en öfver honom slagen plakett i guld såsom ett erkännande af hans för det svenska jordbrukets förkofran så gagnande lifsgärning. Plaketten, hvilken är utförd af den nyligen från Paris hemkomne svenske konstnären Svante Nilsson, åtföljdes af en adress med gifvarnes namn ävensom ett penningbelopp, afsedt att efter direktör Insulanders närmare bestämmelser användas till en premie eller stipendiefond vid Ultuna landtoruksinstitut. Som inbjudare till hyllningen hafva stått bl. a. riksmarskalken greve L. Douglas, förre landshöfdingen T. Odelberg, direktör R. T. Hennings, öfverdirektörerna von Feilitzen och Flach m. fl.

Direktör Insulander har sedan början af 1860 talet varit verksam som lärare vid olika landbruksskolor i vårt land, såsom Marielund, Klatorp, Ultuna och Bjärka-Säby, hvarförutom af honom anförtratts ett flertal arbetskrävande uppdrag i statens och hushållningssällskapens tjänst. Han har sålunda varit ledamot i 1877 års Ultunakommitté, 1882 års landbrukslärarekommitté, 1886 års hästafvelskommitté, i styrelsen för Ultunainstitutet och i Mosskulturforeningens styrelse. Direktör I., äfven känd såsom framstående författare på jordbrukslitteraturens område, är vidare hedersledamot af Landtbruksakademiens samt innehar Östergötlands läns hushållningssällskaps stora guldmedalj.

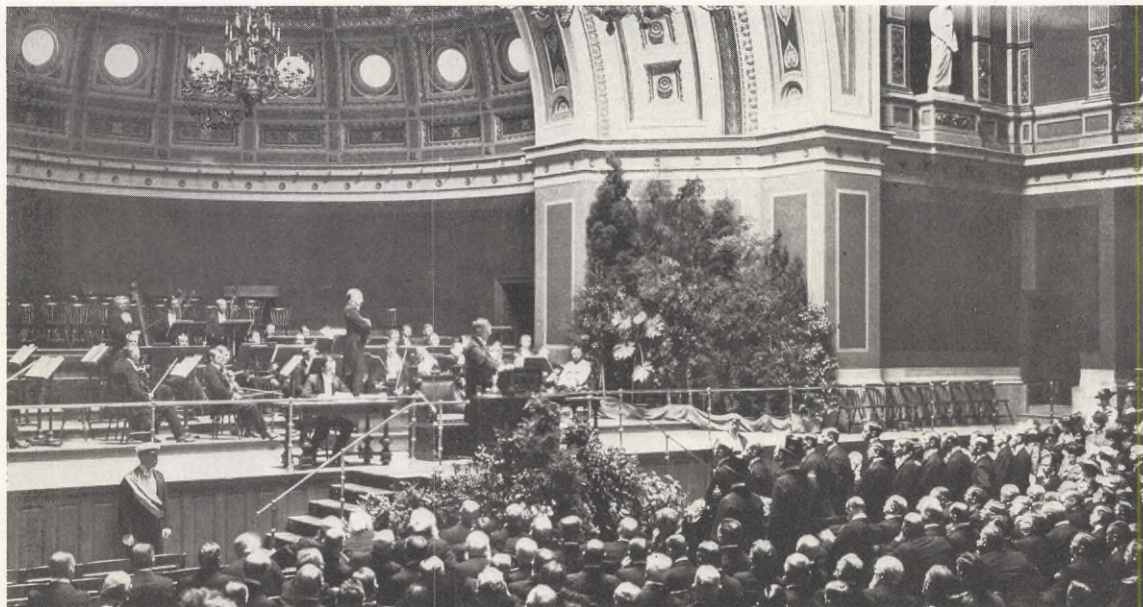
En hotande eldsvåda uppstod den 28 maj i ett på hamnområdet i Varberg befintligt stort torfströupplag. Elden grep hastigt omkring sig genom kringflygande gnistor och stor fara förelåg att i närheten varande pröpsupplag äfven skulle antändas. Eiter ett synnerligen hårdt släckningsarbete, hvilket försvarades af den rådande starka blåsten lyckades dock brandkåren till sist blifva herre öfver elden. Tre-fyra tusen torfströbalar till ett värde af 10 å 12 tusen kronor beräknas hafva brunnit upp. Enligt polisutredningen har elden våldats af gnistor från en motorbåt.

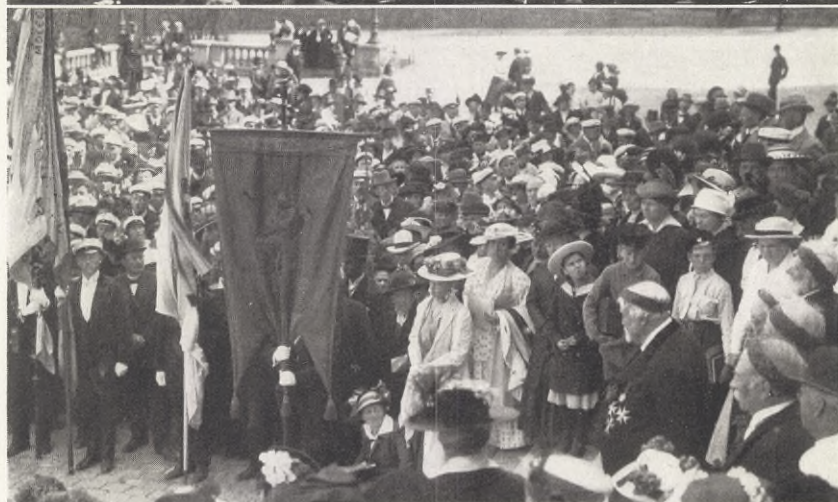
DEN HOTANDE TORFSTRÖBRANDEN I VARBERG. — Foto. för H. 8 D. af M. Ranch, Varberg.

DOKTORSPROMOTION I UPSALA.

PROMOTIONEN I UNIVERSITETETS AULA,

Med häfdvunnen gammaldags högtidlighet och ståt ägde i Upsala den 31 maj doktorspromotion rum. Högtiden inleddes med kanonslut från Slottsbacken och klockringning från Domkyrkotornet hvarjämte ute i staden alla flaggor gått i topp. Till promotionsakten, hvilken försiggick i universitetets aula, hade inbjudits universitetsstaten, öfriga stater och kärer, promovendis anhöriga m. fl. Promotionen förrättades af prof. von Friesen, som, sedan han på traditionsenligt sätt bekransat sig själf under kanonslut från slottet öfverräckte lagern årets jubeldoktorer och doktorer.

STUDENTKÅREN UPPVAKTAR JUBELDOKTORERNA.

JUBELDOKTORERNA. — Efter fotos. för H. 8. D. af fotogr. G. Angel, Upsala.

SPORTBILDER FÖR DAGEN

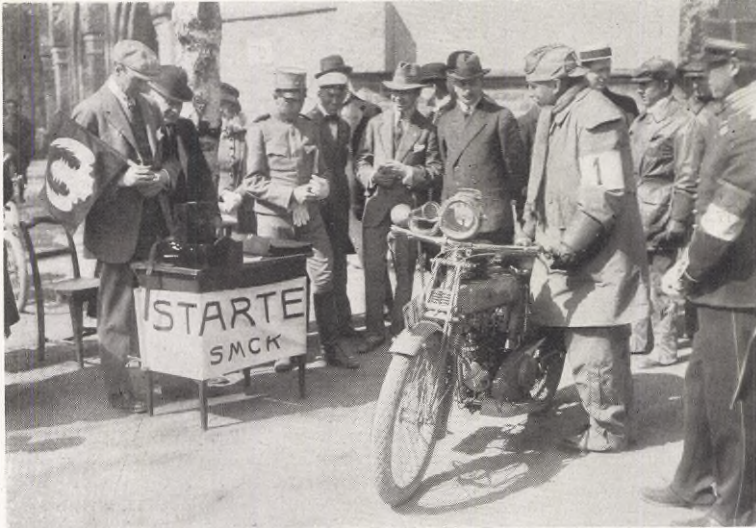

Foto Modin, Stockholm

Kliche: Bengt Sjöversparre.

DEN STORA MOTORCYKELTÄFLINGEN STOCKHOLM—MALMÖ—GÖTEBORG—JÖNKÖPING—STOCKHOLM. Första starten från Stadion, herr B. Ringborg, å en Huskvarna-motor.

O. BJÖRCK., årets Marathon-mästare. (Foto. Modin, Sthlm).

Sveriges akademiska idrottsförbunds mästerskapstävlingar, hvilka togo sin början den 27 maj å Stadion i Stockholm, voro i stort sedt af hög klass och hade att uppvisa ett flertal intressanta täflingsmoment samt vackra resultat. Bland åskådarna märktes kronprinsparet med söner. Utom täflingar i allmän idrott upptog programmet äfven skyttetävlingar, hvilka senare voro förlagda till skjutfältet vid Stora Skuggan. I lagtävlingen segrade Stockholmslaget, hvilket bestod af härvid nämnda skyttar jämte prof. Jonsson. I mästerskapstävlingen eröfrades första priset af F. Danielsson, Upsala.

DET SEGRANDE STOCKHOLMSKA SKYTTELAGET. Fr. v. von Otter, Öman, Högel, Näsström (täfl. led.), Hallin, Celion, Meiling, Gyllensvärd och Lagergren. Amatörfoto. L. Högel, Stockholm.

FEDERATIONSMATCHEN I KÖPENHAMN. Stadion, där den stora kraftmätningen mellan Sveriges och Danmarks bästa fotbollslag ägde rum den 4 juni.

NEUTRALA.

EN FÖRSTUDIE. FÖR HVAR 8 DAG AF ULLA LINDER.

ennes bank låg vid rue des Capucines. Eftersom hon bodde på vänstra Seinestranden, föll det ju af sig själf, att hon tog vägen öfver Vendômeplatsen, därefter rue Castiglione, genom Tuilerieträdgården till Pont Royal.

Här brukade Hertha stanna ett par minuter för att betrakta himlen, molnen, luften, Grand palais' gröna kupol, som, då dagen var klar, lyste med en glans af chrysoberyll i aftonsolen, och Eiffeltornets svarta skelett, hvilket i någon slags makaber idéassociation alltid förde hennes tankar till kriget.

Nå, på det tänkte hon ju ändå ofta nog. Fastän hon irte ville det. Energiskt försökte hon skaka det ifrån sig. Herre Gud, folk slogs minsann ändå, antingen hon gick och pinades i sitt sinne öfver det eller ej! Hon kunde ingenting göra åt det. Hellre då öka de lugnas, "okänsliga" arbetandes skara än de hypernervöst sörjandes. Kom *de* i öfverhanden, tänkte hon, då var det snart ute med hela universums nervsystem. Och det vore ju det verkliga Ragnarök.

Hon inbillade sig också, där hon stod på Pont Royal och lät Paris' pittoreska silhuetter passera revy inför sig, att hon fick mera luft i lungorna, sjöluft kantänka, kanske rättare uttryckt flodluft.

Nå, inbillningen kan vara en god vederkvickare ibland.

Sedan hon alltså stått där en stund och andats och tittat, fortsatte hon med snabba steg uppför rue du Bac, och så var hon snart hemma.

Men ibland, då bankarbetet slutat någon halftimme eller timme tidigare, tog hon sig en tur utefter de stora boulevarderna för att se på folkströmmen och studera de mondäna toiletterna. Eller gick hon på rue de Rivoli och njöt af de stora lyxmagasinens härligheter. Åh, sådana juveler som det fanns där! Pärlor, underbara! Hon älskade pärlor. Hon hade också förälskat sig i en pärlcollier i sex länkar. Men ännu lidelsefullare nästan i ett halssmycke af smaragder och briljanter. Det kostade en hel förmögenhet, så hon ville visst inte ha det. Inte ens om hon fått det till skänks. Hu nej! Men det var bara så roligt att stå och se på det — och på allt det andra — och njuta af de klara stenarnas glans och skönhet.

Och så var det så underligt att tänka på, att det verkligen fanns folk som hade råd att köpa sådant där — i dessa tider. Hon kunde knappast föreställa sig, hur sådana krösusar kunde ta sig ut en gång...

Hertha hade just haft en sådan där "rue-de-Rivoli-dag", med beundrande, långa pauser framför juvelerarfönstren och undrande reflexioner öfver de okända köparne af slikt. Med ett litet försmädligt leende och ett halfhögt: — Tja, men det skulle jag ändå aldrig..! vände sig om för att gå och stod plötsligt — alltför nära — ansikte mot ansikte med en en ung, elegant dam af hennes egen figur och längd. Det lilla hufvudet täcktes ända ned till ögonbrynen af en espritpydd sammetsstoupe, den vida skinnkappan slutade med en yfvig sobelbård just vid de ljusgrå kängskäften, och sobelkragen kring halsen sammanhölls på ena sidan af en liten bukett runda, röda rosor, konstgjorda förstas, ty de verkliga, lefvande, vore ej så en vogue just nu.

Hertha mumlade ett "Pardon!" och skulle skyn-

da vidare, då hon med ens hajade till, tvekade, höjde ögonbrynen i en häpen fråga.

Den andra hade gjort ungefär på samma sätt.

— Hertha? —! — Är det Hertha...

— Elsvig! — Verkligen! — Ja visst! Nej men då!...

— Till och med Paris är ju en småstad, skrat-tade den sobelbrämde. Men Herre Gud, naturligtvis en mycket treilig småstad! Tänk, att vi båda skulle råka på hvarann - *här!* Så länge, länge sedan du! — Nu går vi in och får oss en kopp chokolad. Jag skulle vänta på min man här, men han dröjer alldeles säkert en halftimme ännu.

En kopp chokolad och några pâtisseries i -tt af de hypereleganta konditorierna vid rue de Rivoli — Hertha visste hvad det betydde i francs. — fyra, fem — kanske till och med mera nu, Det var en af de mindre behagliga erfarenheter hon gjort under sin första — oskuldsfulla — tid i den här staden. Men hon behöfde väl ej oro sig denna gången. Elsvig bjöd förstas. Hon såg ut att ha råd till det.

— — Hvem var det hon gift sig med nu igen? — Någon "son". En rätt obskyr person — prokurist — eller förste man i något mjölbolag? — Köttbolag? — Ja, Hertha mindes inte. Men att familjen *då* inte var vidare förjust åt partiet, det kom hon ihåg. Fast Elsvig varit grufligt förälskad.

— — Nu hade han väl förtjänt pengar på kriget. Förstås! Det är det de gör, de neutrala...

De hittade en liten treilig soffa som var ledig under en stor palm och inte alltför nära musiken.

— Och så tog du ditt parti och reste utomlands med ditt lilla arf på tusen kronor? — Jaså, två-tusen. Nåja! Det var verkligen *duktigt* gjort af dig, Hertha!

Hertha tänkte inom sig, att Elsvig säkerligen inte alls förstod, *hur* duktigt det varit, ty hvad begrep hon af ekonomiska svårigheter, af ensamhet af arbetskamp och mod att ta sig till bara.

Men högt sade hon:

— Nåja, är det så duktigt det, att följa det som ens natur drar en till? För dig vore det naturligtvis ohyggligt att bo ensam på ett enklare paris-pensionat, att tillbringa två tredjedelar af din dag på en kontorstol och den sista tredjedelen på hyllan på någon teater eller helt enkelt på boulevarderna, där man kan ha fullt nöje af att gå och titta i bodfönstren bara. Men för mig, kära Elsvig, vore det ännu otänkbarare att lefva lifvet som de flesta fruar — jag menar inte *dig* nu, fast jag vet visserligen inte hur du har det! — d. v. s. dela min dag, — hvarje dag, — mellan sömmer-skan, sybehörsbutiker, hårfrisösen, och manicuristen, likgiltiga visiter och ett ledsamt nödtvångs-sällskapande. Kanske i det min man inbegripen t. o. m.! —

— Åh!! —

— Ja, jag tycker för min del, att det är synnerligen duktigt gjort att gifta sig jag! —

Elsvig hade blifvit litet röd.

— Kanske det! — Beror ju på. — Men man skall väl tro på *kärleken* också, Hertha.

— Ja visst. Joo, det gör jag också. Och att *du* var kär i din man, vet jag ju. Därför menar jag visst inte dig —

Elsvig rörde energiskt i chokoladkoppen, som envisades att behålla sin brännande hetta under det tjocka gräddskumsäcket.

— Och så blef du alltså först journalist? fortsatte hon. Men kan man nu verkligen också leva på det? —

— Naturligtvis kan man inte det, om man skall leva som en människa. Och det ville jag i det längsta. Därför gick det ju an, så länge de två tusen räckte, förstår du. Sedan blef det värre. Ett tag höll det rent på att gå åt skogen för mig.

— Nej hvad säger du? Berätta! — Det här blir ju riktigt dramatiskt!

Hertha skrattade högt och hjärtligt. — Ovetenhetssynder böra förlätas! tänkte hon i sitt sinne, medan hon intresserad betraktade de gnistrande små juvelbollarna i fru Elsvigs rosenröda öron.

— Näja, så långt behöfde det då aldrig gå med mig. Ty — jag höll på att säga: gudskelof! — kriget bröt ju ut. Så togs en massa unga män till fronten, kom aldrig tillbaka, och en hel del platser som blifvit vakanta fick besättas med fruntimmer i stället. På så sätt var det jag kom på det torra.

— Åh, Hertha då! Så rysligt!

Elsvig fällde sin förgyllda sked i upprörd indignation.

— Du talar så förfärligt, Hertha lilla. Menar du, att du är glad åt kriget? — Menar du verkligen *Gud ske lof?!!*

— Tja-a! För min enskilda del så! — Människan är ju sig själf närmast, vet du väl.

— Ja men ändå! Man skall väl ha litet idealitet! Man skall väl ha *hjärta* i bröstet! Vet du, jag känner det så, att det är mig omöjligt att glädjas riktigt öfver *någoting*, så länge kriget varar. I allt — öfver allt — ligger en känsla af tyngd och smärta och osäglig pina. Jag tror — jag *vet* — att det är de undermedvetna tankarna på dessa millioner olyckliga — både dem därute och dem som sitta hemma och vänta. — Åh, det är ohyggligt, ohyggligt! —

Elsvig hade tårar i ögonen. Äfven Hertha hade blifvit mycket allvarsam.

— Ja visst är det, kära lilla Elsvig! Det tycker jag med. Men hvad hjälper vi sakiörhållandena med att tycka och tänka och säga så där? Vi får lof att komma ihåg, att det friska modet får inte dö ut. *Det friska modet* — det är för mig Prometeus' himmelska eldgnista. Om den slocknar — då ve världen! — Ser du jag tror på smitta. Äfven tankar smittar. — Men *det* kan jag säga dig, att döge jag till sjuksköterska, så skulle jag gärna vilja gå ut med. Tänk så väldigt intressant det skulle vara! Men tyvärr. Jag tål inte se blod, mitt kräk. Jag svimmar för en rispa i fingret.

Elsvig satt tyst en stund, sysselsatt med att dra på sig handskarna. Hon såg sorgsen och plågad ut. Så lyfte hon plötsligt hufvudet och såg väninnan rakt in i ögonen.

— Jag tycker inte om ditt sätt att tala, Hertha, sade hon. — Tänk, så väldigt intressant — hur kan man tänka så, då det gäller döds-skjutna, stympade medmänniskor! Du är nog inte så hjärtlös som du låter, hoppas jag! — Jag ville också *verkligen* så gärna gå ut som rödakorsyster. *Inte* för att vara intressant, Hertha, men för att få *offra mig*. Men — jag har ju min man, jag. Får ju inte —

— Naturligtvis inte. Man skall alltid ta de plikter som ligger närmast. Det tycker jag är fullkomligt riktigt.

Elsvig påminde sig nu, att det var tid att gå och möta mannen. Men hon ville nödvändigt att de skulle träffas mera. De skulle komma att stanna en tre, fyra dagar ännu, trodde hon. Så gaf hon

adressen till deras hotell, och Hertha skref upp sin pensionatsadress på en liten lapp som Elsvig stoppade ned i sin äkta krokodilskinnsväska. Så skiljdes de båda vänninorna åt.

Fru Elsvigs man befanns vara en mycket hjärtlig, språksam och äfven spendersam karl. Han bjöd på stora operan — Hertha hade inte ens i sina djärvaste drömmar sett sig själf *där*, och på en sådan plats till! Hon hade ett fasligt schå att rigga till en något så när värdig toilette och efter operan på en elegantare supé. På den där supén var han själf med, däremot inte på operan, ty han var inte alls rof af musik, och någon balett förekom inte i det stycke som gafs.

Hertha tyckte för öfrigt riktigt bra om sin vänninns man. Men han var henne en stor överraskning och en gåta.

Han hette inte alls på "son", han hette Schaabye. Han var inte slakteribolagets prokurist utan dess chef. Och Elsvig föreföll slutligen inte alls förälskad. Mann tro om hon ens någonsin varit det — i honom, tänkte Hertha.

Hon började ana, frukta att — en personalförändring ägt rum.

— — —

— Vi ä i samma predikament, fröken, vi båda, hör jag skämtade direktör Schaabye, då han intresserad och noggrant förtärt sin andra humerhalfva och kyparen kom för att ta bort de röda skalhögarna. — Vi ha båda kriget att tacka för — hm! — vår existens.

Han skrattade godmodigt, litet för bullrande.

Fru Elsvig såg plågad ut.

— Åh, Göran, säg då inte så! bad hon.

— Hvarför inte säga som sanningen är? protesterade Hertha. — Och det är ju sant. Hvarför inte tacksamt erkänna det lilla goda som kriget — det stora orätta — dock för med sig!

— Förbaskadt bra saget, fröken! Förbaskadt förståndigt sagt! Inget ondt utan någe godt, det är det jag alltid säger. — Fröken Hertha är bestämdt en ovanligt klok kvinna! Ha, ha! — Nej, jag brukar säga det, jag, att vi som ä neutrala ha naturligtvis rättighet — *skyldighet* — att — på strängt neutral ståndpunkt förstås — lojalt utnyttja chanserna.

— Ja. Naturligtvis.

— Ja, gör inte jag det, så gör en annan det. Gör inte en svensk det, så gör en dansk det. Jag för min del anser, att det är helt enkelt *fosterlandskärlek*.

Direktör Schaabye var mycket ifrig nu, skanderade sina ord med hjälp af den stora ringpnydda högra handen.

— Åhå! — Joo, naturligtvis.

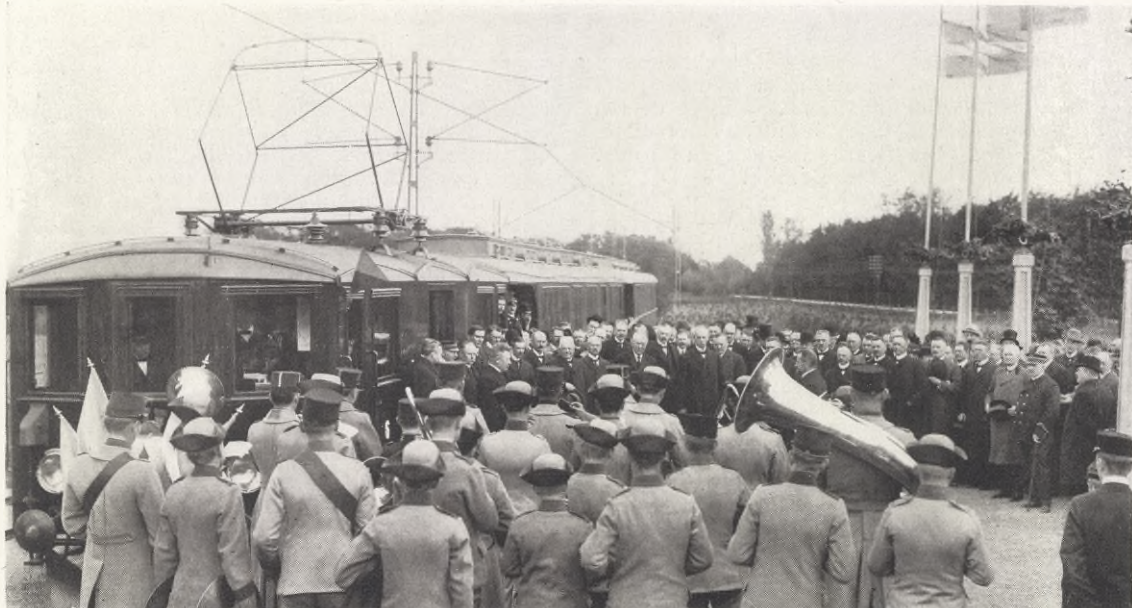
— Jaa, visst. Dra pengar till landet, är inte det fosterlandskärlek det? — Stora inkomster gör stora skatter. Stora skatter gör goda statsinkomster —

— Ja, naturligtvis.

— Alltså tjänar vi fosterlandet hvar i sin stad. *Tjänar fosterlandet!* Just det! — Det vill säga — direktör Schaabye drog plötsligt sitt jovialiska, slätrakade ansikte till ett knipslugt leende — Fröken gör det då strängt taget inte, fröken skat- tar inte i Sverige. — Ha—ha—ha! — Men det är lika bra ändå, lika bra! Inte illa ment! Skål, fröken lilla! —

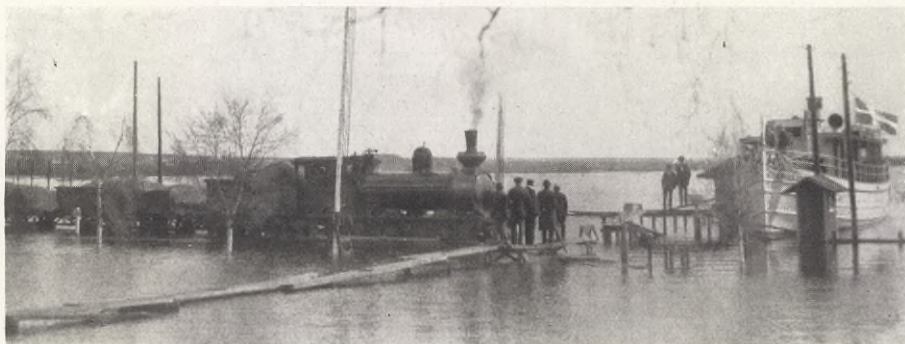
Kyparen stod med en profil som huggen i marmor och slog i champagnen. Det frustade och fräste i de guldkantade glasen.

Direktör Schaabye lyfte sitt glas och fäste en plirande, godmodig blick på deras gäst.

LUND-BJERREDS ELEKTRISKA JÄRNVÄG INVIGES.

Kliché: Bengt Silfversparre.

EN UNIK BILD FRÅN ÖFVERSVÄMNINGARNES DAGAR: Järnvägsteget går genom S'ljans vatten weten med ångbåten färdas på banvallen vid Mora. (Amatörfoto. G. Svensson, Mora.)

betet, banan till Lunds stads järnvägar, hvilkas ordf. direktör A. Andersson i sin ordning öfverlämnade banan till Lunds stadsfullmäktige. Invigningshögtidligheten avslutades med supé på Bierreds saltsjöbads restaurant.

Lund-Bjerreds järnväg har, efter undergången elektrifiering d. 26 maj högtidligen invigts i närvaro af ett hundratals inbjudna, bland hvilka märktes representanter för Lunds stadsfullmäktige och stadens af järnvägsdriftens omläggning berörda verk. Sydsvenska kraftaktiebolaget m. fl. Ett extratåg med de i invigningen deltagande utrick på e. m till Bierred. Vid ankomsten hit öfverlämnade landshöfding Wersäll såsom ordförande i Nya förenade elektriska aktiebolaget, hvilket utfört elektrifieringsarbetet.

Amatörfoto. N. Malmqvist, Stockholm. JÄRNVÄGSOLYCKAN Å RIMBOBANAN d. 30 maj. Text s. 591.

Kliché: Bengt Silfversparre.

Amatörfoto K. Berggren, Karistad.

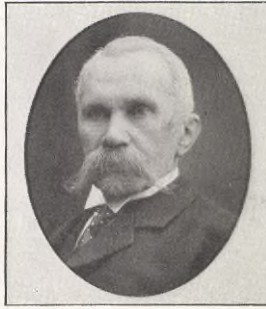
Kliché: Bengt Silfversparre.

DEN FÖRUT FÖR ÖSTMARKSMORDET DÖMDE AXEL OLSSON, efter resning af målet i dagarne af Högsta domstolen efter 5 år frigifven från Karlstads länsfängelse. Fotografen den 1 juni då O, (X) var på väg till stationen för att resa hem.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

B. A. W. L. v. MÜHLENFELS.
F. d. Major. — Engelholm.
80 år 26 Maj.*

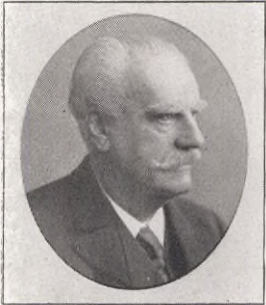
C. G. R. CEDERSTRÖM.
Frih. Kab.-kammarherre.
Fredrikstund. — 75 år 25 maj*

J. C. SPARRE.
Grejve. Kammarherre. — Bro
Går. — 60 år 5 Juni.*

B. B. E. MÖRCKE.
Statsråd o. chef f. Landförsv.-dep.
Stockholm. 55 år 12 Juni*

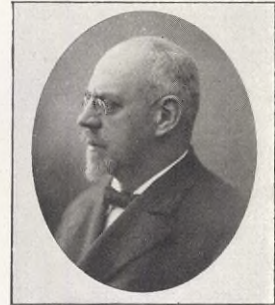
E. V. KOLMODIN.
F. d. Kansliråd. — Stockholm.
80 år 8 Juni*

G. A. HAGBERG.
Borgmästare. — Söderköping.
70 år 3 Juni.*

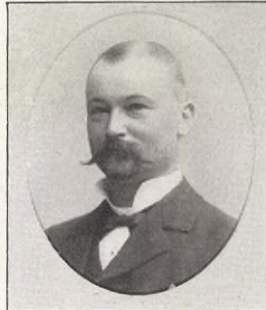
S. A. A. HEDBERG.
Häradshöfding. — Skellefteå.*
55 år 9 Juni.*

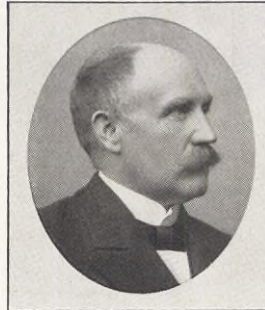
I. T. BERGER.
Polisdomare. — Göteborg.
55 år 10 Juni.*

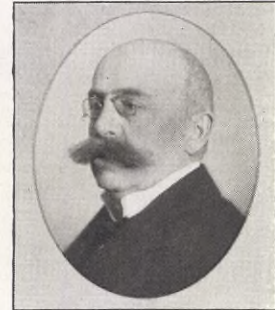
G. H. C. RUDEBECK.
F. d. Godsegare. — Linköping.
75 år 21 Maj.

O. S. S. BALLÉ.
Grosshandlande — Stockholm.
65 år 1 Juni*

G. ANDERSON.
Grosshandlande. — Örebro.
60 år 9 Juni.*

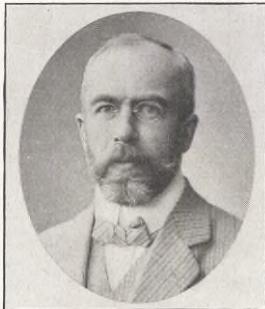
A. OLSSON.
Disponent — Djursholm.
60 år 1 Juni.*

S. A. H. SJÖGREN.
Professor. — Stockholm.
60 år 13 Juni.*

C. A. HÖGLUND.
F. d. Navigationsskoleförestånd.
Kalmar. — 60 år 9 Juni.

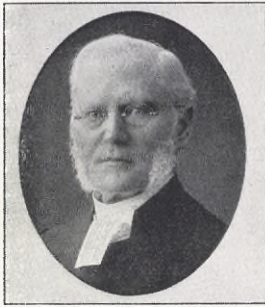
C. SVEDELIUS.
Rektor. — Stockholm.
55 år 9 Juni.*

A. O. GAVELIN.
Utmämd t. Överdirektör o. ch f
f. Sv. Geolog. undersökn.*

* Data å nästa sida.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

C. E. PONTÉN.
Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Bergsjö — 75 år 14 Juni.

T. P. F. MALMGREN.
Redaktör. — Uddevalla.
65 år 7 Juni.*

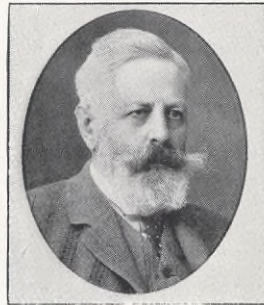
C. J. SJÖSTRÖM
Stadsfogde. Gereal g. — Lund.
65 år 8 Juni.*

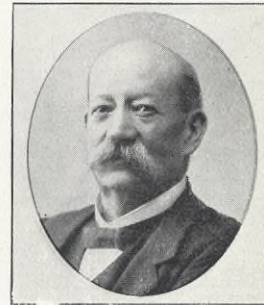
A. B. NILSON.
Hoffograf. — Helsingborg.
50 år 11 Juni.*

G. LINDSTRÖM †.
F. d. Museistatent. — Sthlm.
F. 38. † 24 Maj*

A. L. BORG †.
Konstnär. — Örebro.
F. 47. † 24 Maj*

J. A. SÖDERHOLM †.
Grossh. Stafsfullmäkt ordf.
Mariefred. — F. 48. † 25 Maj.

J. H. BAUMAN †.
F. d. Stadsläkare — Marstrand.
F. 58. † 23 Maj.*

* Data här nedan.

LUDVIG VON MÜHLENFELS. U-löjtn. v. Kronpr. husarreg 56, major 86 Arrend. af Ottenby kungsladugård på Öland. Styr-led i Landskrona-Engelholms jernv.-a. b. 77-85, stadsfullm i Engelholm 77-83; led af remont-komm 84-87.

CARL CEDERSTRÖM U-löjtn. v. Lifreg drag 60, ryttm 81, afsk. 91; kamma/herre h enkedrott. Josephina 68-75, tjänstgör kabinetts-kammarherre 91-04. Eg. egend Fredrikslund o. Kungshamn i Stockholms län. Ordf i komm.-st sedan 87, i pens-styr sedan 14, landtingsman 78-07, ordf 1900-04; ordf i styr i Löwenströmska lasarettet 01-09, led af stift Oscar af minne sedan 1900. Styr-led. i Borgviks a-b sedan 81, deraf ordf o. disp 81-02; i Hellkis a b 75-12, i Kyrkebyns sulfit a-b sedan 05. Led af Riksd. A K 97-99.

JOHAN SPARRE Stud.-ex 76, eg. godset Bro Gård i Ups län. Kammarherre 91. Sedan 84 ordf i komm.-st, nmd o. fattig styr., v ordf. i skolråd, ordf i valnmd; larst.-man 03-08; ordf i länets fiskerimnd; led af Hushålln.-sällsk förvaln utsk sedan 03. Led af styr i Fören. i rödbrok sv boskaps afvelsfören. Tilldelad Hushålln.-säll-k i a-b derspris m guldmedalj i ladugårdsbesättning. Har låtit istandsätta o. konstnärligt smycka Bro 1000-åriga kyrka.

EMIL MÖRCKE U-löjtn. v. Västerg reg 79, major v. gen.-stab. 03, öfv.-löjtn der 06, öfverste o. chef i Hall reg 09; konsult statsråd 14, chef i Landtörsvarsdep. s. Å. Led af Krigsvet akad 07. Biogr o. held.-sid. portr. XVI:37.

EDVARD KO'MODIN. Stud.-ex. 53, hoifr.-ex o kam.-ex. 58, e. o. kansl i Landtörsv.-dep 55, tf. karlslekr der 74, ord 78, tf. kansliråd o. byråchef der 81, ord 85-01. Led af Stockholms stadsfullm. 80-90.

ALGOT HAGBERG. Stud.-ex 67, hoifr.-ex 73, v. hfd. 76 auditör v. Bohusl. reg 77-83; sedan sista år borgmästare i Söderköping. V. ordf. i dir i länslasarettet 86-06 v. ordf. i dir i sparv sedan 94.

AXEL HEDBERG. Stud.-ex. 81, hoifr.-ex 84, v. hfd. 87, tf. domh 86-99; häradshöfd i Vesterb norra doms sedan sista, är Inneh. af Statens resestip. f. studier af franska straffprocessen i Paris 02. Led af F. K 03-06.

IVAR BERGER. Stud.-ex 80, hoifr.-ex 85, v. hfd 88, polisnot. i Göteborg 96, förste råd-kansl. 81, polissekr. 02, polisdomare der sedan 07. En af gode männen i tillsyn af förmynd.-förvaltn 13, led af styr. f. Louise Ekmans fond, led af styr i Göteborgs Trädgårdstförening. En af de verksamaste befrämjarne af af svenskt idrottslif: ordf. i Göteborgs idrottsförbund, led af Riksidrottsförbundets öfverstyrelse o. ordf. i dess stadgutsko't, v. ordf i styr i Förbundet f. Medborgarfret.

SOPHUS BALLE F i Danm., svensk medb sedan 78; deleg. i firma i Stockholm 75-82, grund 83 firman O. S. S. Ballé i Stockholm, ombild. t a b 10, o. ordf i dess styr. Ombud f. Skån superfo-fabri o. svaltvel-sista. är chef i Försäljn.-a. b. Sveriges superfostatfabr. Stockholmskaff. Handelsknig led af Stockh. rådst-rätt, led af Stockh hand-komm. af skiljeumd f. hand, ind. o. sjöf. o. af Sv. allm. hand-fören. styr. o. förvaltn-utsk.

GUSTAF ANDERSON. Etabl. spanmålsaffär i Örebro 82 hvilken 12 öfverlemn t a b. Eg. egend Hjalmarberg i Örebro. — Stadsfullmäktig i Örebro under många år t. 1900 o. innef. på sin tid jemväl ett flertal andra komm. uppdrag. Ordf. i stadens lifsmedelnsmd; led. af komm.

f. resande af Carl XIV Johan-staty i Örebro; v. ordf. o. hufvudman i sparv. v. ordf. i styr. f. Örebro ensk. bank; ordf i styr. f. a. b. Gust. Anderson, styr.-led i Örebro Dagblads a-b m. fl. företag i Örebro samt styr.-led i Centralbankens emissionsbol, Stockholm. Styr.-led. o. skattmäst. i Örebro länsmuseum, o. i lanlstormsfören, v. ordf. i styr. f. Örebro skyttefören o. styr.-led i Örebro soldathem.

ANDERS OLSÖN Afg.-ex. fr. Tekn. högsk. 79, ing. v. Gysinge bruk 80-87, förestånd. f. Gysinge sulfitcell-fabr. 89-96, disponent o. verkst. dir. i Ryddö bruks o. fab.-a. b. 97-06, f. Hyltebruks a b 07-13.

HALMAR SJÖGREN Stud.-ex 75, afg. ex. fr. Tekn. högsk 78, ex. t. bergsstaten i Lund 80, docent i mineral o. geol. v. Upsala univ., 82-88, geolog h Bröderna Nobel i Baku 85-89; professor i mineral o. geol. v. Upsala un v. 89-94, prof. o. intendent f. de mineral-saml. v. Riksmuseets mineral-saml sedan 01. Ordf. i styr f. trajik a-b Stockholm-Nynäs, f. Stockholm-Nynäs jernv.-a.-b., f. Nynäs elektr. a-b. f. a.-b. Nynäs villastad, f. Södertörns fastigh.-a.-b.; led. af styr. f. Sultelma a-b.

CARL SVEDELIUS. Stud.-ex 80, fil. dr. 98; e. l. i Norra latinlärov. 96-99. Lektor v. h. allm. lärov i Luleå 99-06 rektor v. Norra reallöv. i Stockholm sedan 06. Lär. o. stud. led. f. hertigarne af Skåne o. Södermanland 90-96. Stadsfullm ordf i Luleå 05-06, led af Johannes kyrkoråd i Stockholm sedan 10. Ordf i dir. f. Sunnerdahls hemskolor på landet sedan 12; v. ordf i styr. f. Skidloppn främj., led af verkst. utsk f. Stockholms skytteförb styr. sedan 12, ordf i styr. f. Skolungd skyttefören i Stockh. Led af styr i Pedagog. sällsk. i Stockholm, ordf. i styr i Nyfilolog. sällsk. i Stockholm.

AXEL OLOF GAVELIN F. 73, stud.-ex. 96, fil lic 03, bitr. geolog v. Sveriges geolog. undersök. 02, statsgeolog 03, tf. öfverdirektör i samma undersökning o. i dagarne utnämnd t. öfverdirektör o. chef. f. Sv. geolog undersök.

TURE MALMGREN. Medarb i Bohusläns tidn 74, red. o. utg. af Bohuslänningen sedan 78. Stadsfullmäktiges ordf sedan 13.

CARL SJÖSTRÖM Stud.-ex 72, kansliex 83, aman. i Sjöförsv.-dep. s. Å. registr. v. Sk. hypoteksfören 86-1900, statsfogde i Lund sedan 89. Biograf. o. genealog förf. serskildt rör. nationerna i Lund.

ALFRED NILSON Efter att ha under en följd af år enat sig åt journalistik o. biblioteksgöromål etablerade N. egen fotografateller i Helsingborg 99, hvilken åtnjuter stort tackmannansående och tilldelats fullmakt såsom kunglig hofifotograf. Led af komm f hist o. topogr-utst i Helsingborg 08; led af styr i stadens museum. Saml af hist. o. topogr. lit. serskildt rör Skåne. o. utg. af skr i hithör. ämnen.

GUSTAF LINDSTRÖM † Afg. ex. fr. Tekn inst 57. Assistent v. Riksmusei mineralog afd 61-05. A. E. Nordenskiölds amanuens v. mineralundersök. o. biträde vid utrustn af dennes arkt. exped. Vid atskedet beviljad pension af Riksdagen.

AXEL BORG †. Stud.-ex 68, elev v. Konstakad 71-75, idk utl stud. o. slog sig ned i Örebro 83. Har utfört ett stort antal djur. o. genremålningar; serskildt hans elgmålningar äro berömda. Agré i Konstakad.

JOHN BAUMAN †. Stud.-ex 80, med. lic 89, distr.-läk. i Ämneberg 90, stadsläk. i Marstrand 91, badintend. der 92, arrondator af badinrättningen sedan 94; läk. v. skeppsgosseakären 07.

Forts. fr. sid. 587.

— Ja, Hertha får jag kanske säga för gammal vänskaps skull till Elsvig? — Skål då, Hertha! —

Han höjde på hufvudet, drack så begärligt i långa drag.

— Jo, naturligtvis.

Det var då visst de enda ord hon kunde hitta på att svara sin nye bror, hvad han än sade, tänkte Hertha, medan munterheten, underlätad af champagnen, steg inom henne. Det föreföll henne, som om hon inte sagt annat än: — Ja, naturligtvis. Joo, naturligtvis. — ända sedan de började med ostronen.

Elsvig satt och såg ut att ha ledsamt. Hennes ögon blefvo små och tunga.

— Nå, om nu kriget tar slut, sade hon plötsligt, litet försmädligt med ett försök att rycka upp sig, hur går det då? Är du af med din plats då, Hertha?

— Tja, antagligen. Men kommer dag, kommer råd! Vi är inte där än! — —

— Jag är glad, att jag inte känner så där, förklarade Elsvig lågt, högtidligt och såg rakt ut framför sig med lysande ögon. Jag kan med handen på hjärtat *bedyra*, att om fördelarna än vore aldrig så stora, så ville jag hellre vara af med

dem och veta att frid rådde på jorden. — Jag är *verkligt* neutral. För mig äro *alla bröder*, medmänniskor — —

— Ja, du är idealist du, lilla Elsvig, en riktig liten entusiast-idealist. Och det *skall* en liten kvinna vara!

Direktör Schaabye såg förälskad på sin hustru, försökte ta fatt på hennes hand, men hon drog sig undan.

— Men vi båda, vi är realister, sade Hertha skrattande. Vi får säga som den där gumman som stod och sålde smör på Växiö torg: "Om bara det hära kriget ville hålla på i en fyre, fem år te, så kunne en komme sej lite för här i vä'la." Inte sant' Göran?

— Joo, Joo, naturligtvis!

Direktör Schaabye skrattade igen, men det lät litet tvunget den här gången.

Elsvig gjorde en rörelse som af pågad känsla. Hertha såg nyliket på henne.

Med ens blef hon varse halssmycket på Elsvigs hvita nacke. Det gnistrade — klargrönt som eld — smaragder och briljanter. Det var just det samma som hon gått och förälskat sig i nere i juvelerarfönstret vid rue de Rivoli.

Text till bild å sid. 582.

Riksmuseet vid Frescati, till hvilket inflyttningen började för ett år sedan, öppnade lördagen den 3 juni icke mindre än tre af sina afdelningar, nämligen den mineralogiska, evertebrat- och vertebratafdelningarna. Förut ha som bekant öppnats entomogiska afdelningen samt hvalmuseet. Under loppet af sommaren torde de återstående afdelningarna bli färdiga att öppnas och närmast af dem den botaniska. Lokalfrågan för den etnografiska afdelningen är ännu icke klar och i hvarje fall finns för den samma ingen plats i det nya riksmuseet. De nu öppnade afdelningarna göra ett enastående storartadt och imponerande intryck.

Text till bild å sid. 588.

På tisdagen i förra veckan inträffade en ganska svår järnvägsolycka på Rimbobanan invid Stockholm. Lyckligtvis kostade den intet männi-kolif, men den åstadkom betydlig materiell skada och vallade allvarliga trafikn'er. Mellan Täby och Wallentuna stationer brast en koepelbult med den påföljd att fem stycken tun t lastade vagnar rusade tillbaka till den förstnämnda stationen. Vagnarne susade med våldsam fart förbi stationen och mötte snart ett godståg, som man icke lyckats hejla. Sammansstötningen blef mycket häftig. Godstågets lokomotiv vräket i diket och en mängd vagnar blefvo ila åtsångna. Lokomotivpersonalen undkom märkvärdigt nog med blotta förskräckelsen.

VÄRLDSKRIGET.

Om fredsrösterna ganska ofta under de senaste månaderna framträtt med en anmärkningsvärd styrka, så öfverröstades de emellertid fullständigt af de larmande krigshändelser, som inträffade under tiden från den 28 maj till den 4 juni. Var perioden för centralmakterna öfvervägande lyckosam, så hade den för ententen i motsvarande grad prägel af en "svart" vecka.

Visserligen ha fransmännen med samma glänsande krigskonst häfdat sina ställningar i Meuse-sektionen och engelsmännen rapporterat ett par smärre framgångar från det egyptiska fälttåget och kolonikriget, och visserligen ha ryssarne ansträngt sig på den galiziska fronten, en ansträngning som dock förblifvit fruktlös; men *den segerrika österrikiska offensiven* genom de Vicentinska alperna har denna vecka dominerat hela krigskronikan.

General Cadorna har ej haft annat val än att dra sina linjer tillbaka, hvilket ej kunnat ske utan afsevärda förluster i folk och materiel. Endast i fångar sägas italienarne ha förlorat åtskilligt *öfver 30,000 man* under de strider, som sedan ett par veckor rasat i sydvynen. Sedan österrikarne prässat fram sina ställningar på sin västra flygel,

i *Etschdalen*, samlade de sin kraft mot den italienska *centern*, hvars två fasta värn voro de båda platserna *Asiago* och *Arsiero* och de framför liggande starkt befästa bergssträckorna. Österrikarne togo i veckans början flera af de italienska pansarverken framför de nämnda platserna; och sedan de genom flankeringsmanövrer, riktade såväl mot Asiago som Arsiero, hotat återtagsvägarne för Cadorna, syntes det afgjordt, att dessa platser fall var nära förestående. I trakten väster om Arsiero hade österrikarne trängt öfver *Posinaflodens* dalöre; och vid Asiago intogo de ställningar i omedelbar närhet af den enda tillgängliga återtagsvägen. Den 1 juni kunde också österrikiska generalstaben meddela, att *ärkeherlig Eugens trupper tagit de båda nämnda platserna*. Betydelsen af denna seger är uppenbar. Italienarnes andra försvarslinje är genombruten, äfven om det skett på en mycket smal sträcka, och vägen ner till Vicenza och den venetiska slätten är icke lång.

Kanske än mera ägnade att lyfta stridshumöret hos centralmakterna och ge glans åt deras krigslycka voro *krigshändelserna till sjöss*. *Det största sjöslag, som någonsin hittills förekommit, utkämpades på eftermiddagen den 31 juni och den därpå följande natten.*

Den tyska atlantflottan mötte vid denna tid en stor engelsk slagflotta utanför den jylländska västkusten. En serie af hårda strider utspann sig, varur tyskarne kommo relativt helskinnade undan, medan engelsmännen drabbades synnerligen svårt. Af den engelska rapporten framgår, att på deras sida icke mindre än *sex väldiga pansarfartyg gått förlorade*: slagkryssarne *Queen Mary*, *Indefatigable*, *Invincible* och kryssarne *Defence*, *Black Prince* samt *Warrior*. Fem jagare ginga likaledes förlorade och rörande sex andra omtalades deras öde är okänt.

Enligt hvad tyska amiralitetet rapporterat utgöras tyskarnes förluster af slagskeppet *Pommern* och den lilla kryssaren *Wiesbaden*, möjligen äfven kryssaren *Frauenlob* och några jagare, hvilkas öde är okänt.

Gifvetvis har underrättelsen om den väldiga bataljens resultat mottagits med jubel af central-

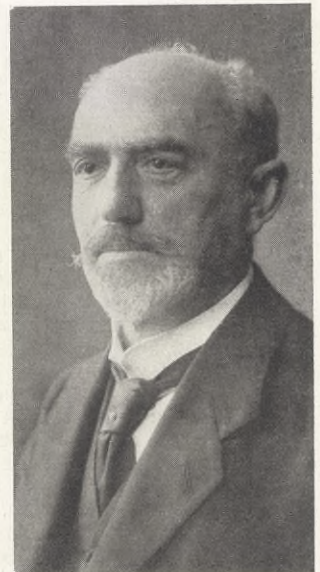

AFTÄCKNING AF MINNESSTODEN ÖFVER ROBERT KOCH, tuberkulbacillens upptäckare. — T. v. synes kronprinsessan (i ljus dräkt) under aftäckningen. T. h. Marmorstatyn vid Luisenplatz i Berlin.

TYSKLANDS TRE STORA MÄN: T. v.: Rikskanslären von Bethmann-Hollweg, t. h. den nye inrikesministern och vicekanslärn Helfferich, i midten utrikesministern von Jagow.

makternas befolkningar. Då detta skrives föreligga ännu inga utförliga officiella skildringar af slaget, som förklara, huru striderna kunnat utfalla så ojämt. På västfronten har kampen rasat hela veckan med mycket stor våldsamt. I slutet af veckan lyckades tyskarne intränga i en del af Cailletteskogen. För öfrigt ha båda parterna under veckan haft framgångar att notera. Tyskarna ökade sitt fångantal med öfver 2,000 man under striderna på högra Meusestranden.

SVENSKSE GENERALKONSULN I STETTIN, G. MANASSE, inkallad som direktionens ledamot i tyska krigsflötsmedelskommissionen.

INNEHÅLL: Friherre Carl-Joachim Beck-Friis (biografi och helsidesporträtt). — Hertigparets af Västergötland besök i Tor.ed. — Doktorspromotionen i Upsala. — Riksmuseum vid Frescati. — Nyanordningarne vid Nationalmuseum. — Östmarksdiatoms slutakt. — Veckans soortevenemang. — Världskriget. — Bilder till dagskrönikan. — Neutrala. Ber. af Ulla Linder. — Vickans porträttgalleri.

Ejtertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utom angifvande af kållan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller oavkortligt förbud.